

עפ"ג 65607/03/15 - ראייה מסארוה נגד מדינת ישראל

11 אוקטובר 2015

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 65607-03-15 מסארוה
(טוויל)(אסיר) נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין

ראייה מסארוה (טוויל)

המערערת

מדינת ישראל

נגד
המשיבה

נוכחים:

המערערת ובא כוחו עו"ד ג'מיל ג'בארין

ב"כ המשיבה עו"ד אור ממון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערערת הורשעה על פי הודאתה בת"פ 40941-06-13 (בית משפט השלום בכ"ס) בהסעת 5 שוהים בלתי חוקיים כשהיא נוהגת ברכב ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח, לאחר שגבתה עבור הנסיעה 250 ₪.

כמו כן הורשעה המערערת בניסיון להסעת שב"ח ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו נושא ת"פ

23280-01-14 (בית משפט השלום בכ"ס).

המערערת נידונה לשנת מאסר בפועל המורכבת מ-8 חודשים בגין הרשעותיה הנ"ל והפעלה במצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדה.

כמו כן נידונה המערערת לשנת מאסר על תנאי ול-3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לשנת פסילה על תנאי ול-3 חודשי פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

עמוד 1

הערעור מכיוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע מתחם ענישה שכולל ברף התחתון רכיב של מאסר בפועל ולא נתן הזדמנות למערערת להוכיח סיכויי שיקום שכן לא התקבל לגביה תסקיר מבית משפט קמא.

ב"כ המערערת טוען כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי להודאת המערערת, לנסיבות חייה הקשות כמפורט בתסקיר שהוגש לצורך הדיון בערעור ולהשפעת המאסר הארוך על בני משפחה, במיוחד על שני ילדיה.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערערת ומצביע על חומרת התנהגותה ועל עברה הפלילי, הכולל מאסר על תנאי שהוטל עליה בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת שב"ח.

עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש לצורך הדיון בערעור מעלה כי המערערת היא אם חד הורית לשני ילדים בני 17.5 ו-18.5 שגרים לבדם בבית שכור ומבקרים אותה במקום מאסרה.

המערערת גדלה בצל אב דומיננטי ושתלטן, הפסיקה ללמוד לאחר 10 שנות לימוד כדי לעזור בפרנסת המשפחה ולאחר לידת ילדיה התגרשה מבעלה.

במהלך מאסרה המערערת עובדת ומשתלבת בפעולות חינוך אך היא מצויה בשלב בו טרם החלה בתהליך טיפולי מעמיק סביב התנהגותה השלילית והיא מרוכזת בקשיי ילדיה שמשלמים מחיר בגין התנהגותה וממשיכה להרחיק ולטשטש רגשית את משמעות בחירותיה והתנהגותה העבריינית.

כך הם פני הדברים, וכאשר בית משפט קמא לא התעלם מגזר הדין בנסיבות האישיות של המערערת, כפי שהובאו בפניו, ובכך שמדובר במאסרה הראשון, אך גם מכך שיש לה עבר פלילי, לרבות מאסר על תנאי תלוי ועומד בגין עבירות דומות, לא מצאנו לנכון לקצר מתקופת המאסר שהוטלה על המערערת על ידי בית משפט קמא וחזקה שאם תשתלב בהליך טיפולי ותמשיך להתנהג כראוי במהלך מאסרה, הדבר יילקח בחשבון, בין יתר השיקולים, על ידי ועדת שחרורים שתדון בבקשתה לשחרור על תנאי.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי עונש המאסר בפועל.

אנו מקלים בעונש המאסר של שנה שהוטל על המערערת באם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל או ניסיון לעשות כן ובמקומו אנו מטילים על המערערת 6 חודשי מאסר על תנאי שלא תרצה אלא אם תעבור תוך שנתיים משחרורה ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל או ניסיון לעשות כן.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 23280-01-14 ובת"פ 40941-06-13 (בית משפט השלום בכ"ס), יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום כ"ח תשרי תשע"ו, 11/10/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערערת.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא